

خرده روایت‌هایی درباره تیم ملی ایران

دستیار، فهرست و پرونده!

آریا رهنورد

است. فهرستی که البته تفاوت چندانی با فهرست‌های در اگان اسکوچیچ ندارد.

معمای پیچیده مرد همیشه ساکت

در دست مثل در اگان اسکوچیچ، وحید هاشمیان هم این روزها هیچ صحبتی با رسانه‌ها انجام نمی‌دهد. کسی که شاید جعبه سیاه تیم ملی در سال‌های گذشته باشد، وحید ابتدا دستیار ویلموتس شد و در کنار این مربی روی نیمکت نشست، او سپس دستیار در اگان اسکوچیچ شد و در مسیر رسیدن به جام جهانی

نیز در کنار این مربی حضور داشت. هاشمیان فعلا از تیم ملی کنار رفته اما در فدراسیون رزم‌هاهایی از حضور احتمالی او در ترکیب کادر فنی کی‌روش به گوش می‌رسد. به خصوص اگر مذاکره نکو با فدراسیون جواب ندهد، بعید نیست گزینه‌هایی فدراسیون نشین‌ها و وحید هاشمیان باشد. تا امروز برای چند سال از هاشمیان در این تیم استفاده شده اما این ماجرا هنوز خروجی خاصی نداشته‌است، وحید اساسا مربی بسیار کم حرفی است و با این روند شاید نتواند کمک بزرگی به تیم ملی بکند. او در صورت ماندن در کادر فنی، باید

رویکرد متفاوتی نسبت به گذشته اتخاذ کند. وحید باید بتواند کمی بیشتر به تیم ملی کمک کند و نقش مهم‌تری در این تیم داشته باشد. هاشمیان تا امروز ماجراهای زیادی در تیم ملی داشته و خیلی‌ها منتظرند که او بتواند کارهای مهم‌تری در این تیم انجام بدهد.

فهرستی با کم‌ترین تغییر

اولین لیست کارلوس کی‌روش بعد از بازگشت به فوتبال ایران نیز اعلام شد. فهرستی که نسبت به لیست‌های اسکوچیچ تفاوت خاصی نداشت. نکته جالب، دعوت از بازیکنانی به

تیم ملی بود که در دوران اسکوچیچ حضورشان در اردوی تیم به ماجراهایی مثل آپشن قرارداد گره خورده بود. مهدی شیری بازیکنی بود که دعوت شدنش به اردوی تیم ملی در دوران قبلی سروصدای زیادی به پا کرد اما او در فهرست تیم کی‌روش هم دیده شده‌است. اگر دعوت از این بازیکنان به تیم ملی ناشی از دلالتی بود، آیا مربیان جدید تیم ملی هم دلال هستند؟ شاید وقتش رسیده که از اسکوچیچ در فوتبال ایران رفع اتهام شود و احترام بیشتری به دستاوردهای او گذاشته شود. به هر حال این ماجرا در نوع خودش جالب به نظر می‌رسد. هر چند که این فهرست هم نهایی نیست و از بین این نفرات، تعداد کمی راهی جام جهانی خواهند شد. همه منتظرند که فهرست نهایی کی‌روش در فوتبال ایران را ببینند. فعلا اولین اقدام جدی او بازگرداندن رامین رضاییان به تیم ملی بوده‌است. بازیکنی که در دوران در اگان اسکوچیچ اصلا به تیم ملی دعوت نمی‌شد و جایی در فهرست‌های سرمربی کروات سابق تیم ملی نداشت.

پرونده‌ای که هنوز باز است

یکی از تهدیدهایی که در مسیر تیم ملی قرار دارد، باز بودن پرونده بازی ایران و لبنان در فیفا است. ماجرای که ممکن است منجر به محرومیت و سلب میزبانی از تیم ملی ایران در میادین جهانی شود. البته شاید این مساله نقش مهمی در ورود بانوان به استاد یوم‌های ایران داشته‌است. به هر حال این خطر هنوز به طور کامل برآورده نشده و فدراسیون جدید باید فیفا را در باره اتفاقات آن مسابقه مجاب کند. اگر فیفا متقاعد نشود، بر خورد سنگینی با فوتبال ایران خواهد کرد. در صورت رسیدن به موفقیت اما این خطر از فوتبال ایران رفع خواهد شد.

برای زیدان پول داریم، برای فاریا نه!

از زمان مطرح شدن شایعه

اولین لیست کارلوس کی‌روش بعد از بازگشت به فوتبال ایران نیز اعلام شد. فهرستی که نسبت به لیست‌های اسکوچیچ تفاوت خاصی نداشت. نکته جالب، دعوت از بازیکنانی به تیم ملی بود که در دوران اسکوچیچ حضورشان در اردوی تیم به ماجراهایی مثل آپشن قرارداد گره خورده بود

بازگشت کی‌روش، همواره صحبت از حضور یک چهره سرشناس به عنوان دستیار در کنار او بود. گفته می‌شد روی فاریا که زمانی در کنار ژوزه مورینیو حضور داشته و مدتی نیز به عنوان سرمربی در چند باشگاه آسیایی فعالیت کرده، دستیار کی‌روش در ایران خواهد شد. با این حال حالا گفته می‌شود که پیشنهاد مالی کم فدراسیون فوتبال ایران، موجب شده که روی فاریا به این پیشنهاد چشم نبندد و حاضر به پذیرفتن حضور در تیم ملی ایران نشود. نکته جالب اینجاست که وزیر ورزش همین چند روز قبلاً، از وعده جالبش به فدراسیون فوتبال برای جذب زیدان صحبت کرده بود. چطور می‌شود که وزارت ورزش پول جذب زیدان را داشته باشد اما برای جذب کسی مثل روی فاریا به فدراسیون فوتبال کمک نکند؟ یا این وعده‌ها هرگز قرار نیست به مرحله عمل برسند؟ یا قرار نیست فوتبال ایران از اسام‌های بزرگ‌تری روی نیمکتش استفاده کند؟ به نظر می‌رسد در فدراسیون مهدی تاج، باید قید مربی خارجی را بزیم. نقشه راه او نیز بعد از کی‌روش، انتخاب مربی ایرانی خواهد بود. این ترسیم برای آینده تیم ملی چندان امیدوارکننده به نظر نمی‌رسد. ترسیمی که شاید مانع پیشرفت همه‌جانبه فوتبال ایران در آینده شود.

وجود ندارد. یک طلای جهان نباید موجب این همه انتقاد از مردی شود که در جایگاه سرمربی چهار طلای المپیک برای ایران به دست آورده‌است. بنا کشتی فرنگی ایران را متحول کرده‌است. قبل از او هیچ مربی دیگری چنین جایگاهی نداشت و نتوانسته بود این کارهای تاریخی را انجام بدهد. البته که او هم مثل هر مربی دیگری، مصون از انتقاد نیست. بنا هم باید مثل همه مربی‌ها مورد انتقاد قرار بگیرد اما زیر سوال بردن او و هنرش، بیش از حد غیر منصفانه به نظر می‌رسد. بنا یک چهره تاریخ‌ساز برای کشتی فرنگی ایران است.

از زاویه ورزش: فرصت از دست رفته

باید بپذیریم که یک استعداد ورزشی مهم‌راز دست داده‌ایم. کسی که می‌توانست مدال‌های ارزشمندی برای ورزش ایران به دست بیاورد. علی‌ارسلان اولین کسی نیست که زیر پرچم دیگری مسابقه می‌دهد. در همین سال‌ها چهره‌هایی مثل کیمیا علیزاده، علیرضا فیروزجا، یکتا جمالی و دیگران راهی کشورهای دیگری شدند و خارج از ایران مسابقه دادند. این موضوعی نیست که یک مربی بتواند به تنهایی روبه‌روی آن بایستد. این مساله‌ای است که به عزم و اراده جمعی نیاز دارد. از بالا ترین مقام‌های ورزش ایران تا دیگران، همه باید در این خصوص حساس باشند و وظایف‌شان را به درستی انجام بدهند. این موضوع باید به یکی از جدی‌ترین دغدغه‌های وزارت ورزش در ایران تبدیل شود و همین حالا در فهرست اولویت‌های کلیدی قرار بگیرد. نباید اجازه بدهیم استعداد‌های بعدی به همین سادگی از ایران بروند. نباید فرصت بدهیم که خارجی‌ها به همین راحتی از ظرفیت‌های ورزش ایران استفاده کنند. حفظ این نفرات باید در ایران توجه همه را به خودش جلب کند. تا امروز اصلا تلاش کافی برای ماندن ستاره‌ها در ورزش ایران صورت نگرفته‌است. اتفاقی که اصلا قابل قبول به نظر نمی‌رسد.

تفاوتی که هم شکست داد، حریف او در مسابقه فینال، ستاره نروژی دنیای تنیس کسپر راد بود. دو چهره جوان که آغازگر عصر تازه‌ای برای دنیای تنیس شده‌اند. کارلوس مسابقه را عالی شروع کرد و در ست اول به برتری رسید. او با وجود شکست خوردن در ست دوم، به خوبی به بازی برگشت و با تسلط کامل، حریفش را شکست داد. آن چه الکاراز را به یک ستاره محبوب تبدیل می‌کند، شیوه هجومی مسابقه او است. او فوراً در درخشانی دارد و با سروهای عالی، حریف را از همان ابتدا تحت فشار قرار می‌دهد. سرویس‌های او به طور متوسط سرعتی معادل ۲۱۰ کیلومتر بر ساعت دارند که رقمی استثنایی به نظر می‌رسد. خیلی‌ها او را یک نادال جوان می‌دانند و بعضی‌ها نیز باور دارند که هر کاتش در زمین یادآور نوواک جوکوویچ است. پسر جنگجوی اسپانیایی، خیلی زود اولین گرن‌داسلم را فتح کرده و با این روند شاید بتواند حتی بیشتر از نادال و جو کو نیز گرن‌داسلم به دست بیاورد. او قهرمانی را خیلی زود شروع کرده و می‌تواند برای سال‌ها، مرد شماره یک دنیای تنیس لقب بگیرد.

مسابقه‌های بعدی با نیک سینر و فرانسیس

اتفاق روز

علی ارسلان و طلایی که هم تلخ و هم شیرین بود

از حسرتستان تا صربستان!

آریا طاری

انتظار می‌رفت در غیاب تیم ملی روسیه، ستاره‌های ایرانی مدال‌های طلای مسابقه‌های جهانی کشتی فرنگی را در و کنند اما در عمل، این اتفاق رخ نداد و این تیم ملی صربستان بود که به پدیده مسابقه‌ها تبدیل شد. یکی از ستاره‌های کلیدی صربستان در این جام، علی ارسلان بود که در بلگراد، طلای جهان را برای میزبان به ارمغان آورد. او «چهارمین» طلای جهانی تاریخ را برای صربستان کسب کرد. طلایی که پیام‌های خاص خودش را برای ورزش ایران داشت.

از زاویه ارسلان: به من فرصت ندادند

علی ارسلان بانارضایتی از ایران رفت. او دوست داشت بماند و برای جایگاهش در تیم ملی بجنگد اما باور داشت که فرصت کافی در اختیارش قرار نگرفته‌است. بزرگ‌ترین بدشانسی ارسلان با لغو مسابقات جهانی دو سال قبل رقم خورد و او با وجود اول شدن در انتخابی، نتوانست راهی این مسابقه‌ها شود. چرا که تورنمنت به خاطر ویروس کرونا لغو شد. به هر حال علی ارسلان و تیم ملی، ماجرای بود که هیچوقت کامل نشد. او رابطه خوبی با محمد بنیادداشت و همین مساله، کارش را برای باقی ماندن در تیم ملی سخت‌تر

چهره به چهره

قهرمانی گرن‌داسلم در دست نابغه جدید تنیس

طوفانی به نام کارلوس!

اولین فینال گرن‌داسلم و اولین قهرمانی. این کار بزرگی بود که نابغه تازه دنیای تنیس انجام داد. کسی که خیلی‌ها باور دارند می‌تواند یکی از تاریخ‌سازترین چهره‌های این ورزش لقب بگیرد و اگر همه چیز برایش خوب پیش برود، آینده درخشانی خواهد داشت. او جوان‌ترین بازیکنی است که در تاریخ تنیس، صدر نشین رنکینگ جهانی شده‌است. برتن یواس اوپن رسماً نام او را وارد فهرست قهرمان‌های تاریخ گرن‌داسلم کرده‌است. الکاراز سال ۲۰۰۳ در مورسیا به دنیا آمد و تنیس را از سن بسیار پایین شروع کرد. پدر او مدیر آکادمی تنیس سوسیه‌داد بود و پسرش را نیز به این آکادمی برد. او در کودکی علاقه زیادی به سبک تنیس خوان کارلوس فررو داشت و در ۱۵ سالگی به آکادمی این ستاره رفت تا زیر نظر او بازی کند. شروع مسیر حرفه‌ای

منهای فوتبال

تلخی روز دوم با یک فینالیست

تیم ملی کشتی فرنگی در حالی روز دوم مسابقات قهرمانی جهان را آغاز کرد که انتظار می‌رفت شاگردان بنا تلخی ناکامی‌های روز نخست را از بین ببرند. اما از چهار وزن دوم تنها یک نفر به فینال راه پیدا کرد تا باز هم علامت سوال هاد باره کیفیت تیم ملی و آمادگی‌شان بر پررنگ باقی بماند. علیرضا نجاتی، محمدرضا گرابی، پژمان پشنام و محمد مهدی ساروی در اوزان ۶۳، ۶۷، ۸۲ و ۹۷ کیلوگرم نمایندگان ایران در روز دوم رقابت‌ها بودند. در پایان دور مقدماتی اما گرابی تنها کشتی‌گیری بود که توانست به فینال راه پیدا کند. این در حالی است که بسیاری روی مدال طلای نجاتی و ساروی مطمئن بودند. در نهایت اما آنها راه‌شان به دیدار رده‌بندی خورد تا برای مدال برنز روی تشک بروند. پژمان پشنام نماینده وزن ۸۲ کیلوگرم هم با شکست برابر یاروسلاو فیلیچاکوف از اوکراین از دور رقابت‌ها حذف شد. شاگردان بنا تا قبل از مسابقات روز سوم که روز گذشته در اوزان ۶۰ و ۱۳۰ کیلوگرم برگزار شد، نتایج بسیار ضعیفی را رقم زدند که بسیار از پیش‌بینی‌ها و انتظارات دور بود. باید دید بنا چه توضیحی در خصوص عملکرد تیمش در این میدان دارد. میدانی که سال گذشته در آن خوش درخشیده و همه جابجایی‌ها و تغییرات را به نمایش بگذارند و حداقل در کشتی آزاد کمی کام هواداران شیرین شود. علیرضا سرلک (۵۷ کیلوگرم)، رضا اطری (۶۱ کیلوگرم)، رحمان عموزاد (۶۵ کیلوگرم)، امیرمحمد یزدانی (۷۰ کیلوگرم)، یونس امامی (۷۴ کیلوگرم)، محمد نوری (۷۹ کیلوگرم)، حسن یزدانی (۸۶ کیلوگرم)، کامران قاسمیپور (۹۲ کیلوگرم)، محمدحسین محمدیان (۹۷ کیلوگرم) و امیرحسین زارع (۱۲۵ کیلوگرم) ترکیب تیم ملی کشتی آزاد را تشکیل می‌دهند.

رتبه والیبال دورقمی ماند

تیم ملی والیبال ایران که به تازگی در مسابقات قهرمانی جهان شرکت کرده بود، با پیروزی مقابل آرژانتین و مصر و شکست برابر هلند، به عنوان تیم دوم به مرحله هشتم‌نهایی راه یافت. جایی که برزیل به عنوان پرافتخارترین تیم دنیا انتظار شاگردان بهروز عطایی را می‌کشید و همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد با نتیجه سه بر صفر ایران را شکست داد تا تنها میدان ایران در مرحله حذفی به مصاف با این تیم ختم شود. در نهایت بازی‌های رده‌بندی و فینال قهرمانی جهان هم برگزار شد که طی آن برزیل سه بر یک اسلونی را شکست داد و به مدال برنز رسید و ایتالیا سه بر یک لهستان میزبان را از پیش رو برداشت تا بر خلاف انتظارات، پس از ۲۴ سال قهرمان این دور از مسابقات باشد. قهرمانی ایتالیا آنقدر مهم بود که هم رسانه‌های ایتالیایی و هم لهستانی بسیاری به آن پرداختند. فدراسیون جهانی والیبال هم در خصوص قهرمانی ملی پوшان کشور چکمه چین و اکتش نشان داد: «ایتالیایی خارق‌العاده پس از ۲۴ سال دوباره قهرمان جهان شد! ایتالیا در فینال با برتری سه بر یک مقابل لهستان میزبان، قهرمانی را به نام خود کرد. انتظار ۲۴ ساله ایتالیا برای چهارمین عنوان قهرمانی جهان روز یکشنبه به پایان رسید، زیرا ایتالیایی‌ها روز شگاه مملواز جمعیت راسکت کردند و با شکست لهستان به عنوان مدافع قهرمانی، طلا گرفتند.» با مشخص شدن چهره قهرمان، فدراسیون جهانی والیبال رنکینگ را هم به روزسانی کرد. به این ترتیب ایتالیا با توجه به قهرمانی بزرگی که کسب کرد جای فرانسه را در رتبه دوم جدول گرفته و لهستان نیز با وجود شکست در فینال همچنان صدر نشین است. همچنین تیم ملی والیبال ایران در جایگاه دهم این رنکینگ باقی مانده‌است تا تبه‌اش دورقمی بماند.